

HET PERSONEELSBOEKJE

Als je bij Halbertsma werkt, dan behoor je eigenlijk wat meer van het bedrijf te weten, dan enkel en alleen datgene waarmee je in je werk te maken hebt. Het hoort zo te zijn, dat men je iets vertelt van de producten die hier gemaakt worden, hoe de gebouwen zo ongeveer liggen, welke afdelingen er zijn, hoe de organisatie in elkaar zit, en dan iets van het ontstaan en de groei van het bedrijf. En het allerminste, wat je toch eigenlijk wel weten mag is, welke de verschillende regelingen zijn, die er ten behoeve van het personeel zijn gemaakt, en aan welke voorschriften je je hebt te houden.

Wanneer er een nieuwe komt, dan zal hem wel wat verteld worden en de rest — misschien het meeste? — komt hij niet of eerst veel later aan de weet en dit klopt toch eigenlijk niet. Maar wat doe je eraan? Je kunt toch moeilijk vergen, dat één van de bazen de eerste dag de beste, dat de nieuwe er is, de zaak voor hem oplepelt. Het meeste zou het ene oor in, het andere uitgaan, en z'n hoofd zou een mallemlen worden. Neen, dát is niet de manier. Better is, zet de hele zaak op papier en geef het hem mee naar huis.

En zo werd er enige jaren geleden 'n commissie benoemd, bestaande uit de heren Van der Schaaf en Wapstra, die een bescheiden proefontwerp klaar brouwden. Dit werd voorgelegd aan de directie, die haar sanctie gaf en na uitbreiding van de commissie met de heer Epema, werden diverse personen uitgenodigd tot het leveren van een bijdrage en zo kreeg men op het laatst van alles bij elkaar. Het werd heel wat, zoveel, dat er eerst iemand aan te pas moest komen, die de stof indeelde en wat tussenvoegde, kortom er „iets leesbaars” — een boekje — van maakte, want het moest geen taale geschiedenis wor-

den. Dit deed Drs Bos, dezelfde die een jaar terug hier lezingen heeft gehouden. Helaas is deze Drs Bos in het begin van dit jaar overleden.

Daarna nog weer schaven, bijwerken en toen was het dan zowat rijp voor de drukker. De eerste ruwe begroting hakte er nogal in en viel erg tegen, met het gevolg dat de zaak een half jaar bleef liggen. Overigens nog niet zo gek, want altijd verandert er weer iets, of blijkt men iets vergeten te hebben. Tenslotte kreeg de inkoper het dan in handen om de illustratie te laten verzorgen en om het in druk te geven. Twee ontwerpers werden uitgenodigd en twee geheel verschillende proefontwerpen werden voorgelegd. De één zocht het in pittige pentekeningen, de ander maakte er meer iets moois van. De keus viel op de eerste.

Intussen werd het ontwerp nog eens door diverse personen gecontroleerd op fouten en toen ging de order in zee..... en nu begon de lijdensgeschiedenis pas goed. Eerst veel drukte met het opzoeken of maken van tekeningen, foto's en monsters, daarna hoorden we er een hele tijd niets van. Tegen de tijd, dat we dachten, dat het klaar zou kunnen zijn, was de eerste drukproef er nog niet eens, en natuurlijk kwamen er weer wijzigingen. Eindelijk en ten lange leste kwam de drukproef dan, die zorgvuldig werd gecontroleerd. Daarna een tweede drukproef en nu, de opdracht is bijna een jaar oud, nu is het dan eindelijk zover, dat met het uitreiken van het „Personeelsboekje” is begonnen, een boekje waarin heel veel over de Halbertsma's Fabrieken wordt verteld, over Uw rechten, over Uw plichten, over de producten, die worden gemaakt, in één woord een soort „wegwijzer”.

Kosten noch moeiten werden gespaard, de uitvoering is keurig ver-

zorgd en de inhoud..... enfin oordeel zelf. B.

P.S. Je kunt wel zien dat het samenstellen van een dergelijk boekje niet meevalt. Ondanks de grote zorg, die er aan besteed werd, is er toch op pag. 25 een fout blijven zitten. Het opschrift Weduwen- en Wedu-wenpensioen moet natuurlijk zijn Weduwen- en Wezenpensioen.